

4. Загальні принципи використання бібліотечних FFB для побудови контурів регулювання.

4.1 Структура контурів регулювання

Узагальнена функціональна структура контурів регулювання з використанням ПЛК показана на рис.4.1. Бібліотеки UNITY PRO нараховують велику кількість блоків для реалізації наведених на рис.4.1 функцій. Частина з них присутні у бібліотеці для сумісності з проектами, які конвертуються з середовищ CONCEPT та PL7. Це такі сімейства блоків:

- *CLC_INT* бібліотеки *Base Lib* (*PID_INT*, *PWM_INT*, *SERVO_INT*);
- *CLC* бібліотеки *Obsolete Lib* (*PI1*, *PID1*, *PIDP1* та інші);
- *CLC PRO* бібліотеки *Obsolete Lib* (*PI*, *PID*, *PID_P*, *PIP*, *PPI*, *PWM* та інші).

Рисунок 4.1– Структура контурів регулювання

Сімейства бібліотеки *Obsolete Lib* не рекомендується використовувати у новостворюваних проектах UNITY PRO. Процедури сімейства *CLC_INT* бібліотеки *StandardLib* реалізують цілочисельне регулювання аналогічне тому, яке використовувалось в PL7 PRO.

Більшість з наведених на рис.4.1 функцій реалізуються з використанням елементів FFB бібліотеки "*Control Library*", яка поставляється разом з UNITY PRO. Використанню FFB з цієї бібліотеки якраз і присвячений даний розділ.

У центрі контурів регулювання знаходиться регулятор (алгоритми регулювання), який в UNITY PRO може бути реалізований через один із доступних функціональних блоків із сімейства "*Controller*": *PI_B* (ПІ-регулятор), *PIDFF* (ПІД-регулятор), *STEP2* (2-позиційний регулятор), *STEP3* (3-позиційний регулятор). Окрім самих регуляторів додатково з цього ж сімейства можуть бути використані блоки *AUTOTUNE* (автонастроювання), *IMC* (коректор моделі), *SAMPLETM* (диспетчер виклику функціональних блоків).

Значення регульованої величини, яке поступає з датчиків на програмний регулятор, попередньо повинен бути оброблений. Це зв'язано з тим, що всі реалізації регуляторів сімейства "*Controller*" оперують зі значеннями типу *REAL*, а оцифроване значення з аналогових вхідних модулів має тип *INT* (в діапазоні 0-10000). Крім того вимірювальне значення може бути зашумлене та потребувати додаткової обробки. Для обробки вхідних даних контурів управління можуть бути використані блоки сімейств "*Conditioning*", "*Measurement*" та "*Mathematics*".

Контури регулювання повинні мати можливість працювати в ручному режимі, при цьому повинна бути забезпечена безударність переходу. Крім того, для деяких типів виконавчих механізмів необхідне додаткове перетворення сигналу. Для такого типу перетворення вихідного сигналу регуляторів призначені блоки сімейства "Output Processing".

Для формування та управління уставками регуляторів можна скористатися FFB сімейства "Setpoint management".

На будь якому з етапів перетворення та алгоритмічної обробки даних можуть знадобитися блоки додаткової обробки з сімейства "Conditioning".

4.2. Режим слідування (Tracking)

Багато функціональних блоків бібліотеки управління підтримують управління операційним режимом. Доступні такі режими:

- Tracking (режим слідування);
- Manual/Automatic (ручний/автомат)

Режим слідування дає можливість переводити функціональний блок в стан управління його виходом із зовні (рис.4.2).

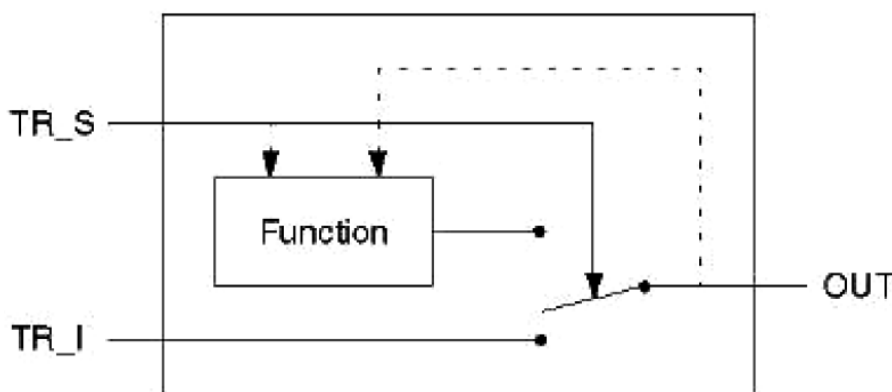

Рисунок 4.2– Режим слідування

Управління режимом проводиться сигналом TR_S (TRacking Switch). У **нормальному режимі** ($TR_S = 0$) значення виходу функціонального блоку OUT визначається закладеним в нього алгоритмом ($Function$). У **режимі слідування** (**Tracking**, $TR_S = 1$) вихід OUT дорівнює значенню входу TR_I (TRacking Input).

Для забезпечення безударності переходу між режимами, внутрішній алгоритм відслідковує значення виходу. Тобто в момент переходу з режиму *Tracking* в нормальний режим, вихід алгоритму буде дорівнювати входу TR_I .

Режим *Tracking* може бути використаний в наступних ситуаціях:

- 1) ініціалізація функціонального блоку в початковій фазі функціонування, тобто при першому виконанні блоку;
- 2) режим слідування функціонального блоку в дубльованому ПЛК (в системах Hot Standby TSX Premium/Quantum), для гарантування безударності запуску резервного контролера;
- 3) безпосереднє управління виходом функціонального блоку, тобто коли вихід блоку повинен визначатися зовнішнім алгоритмом.

4.3. Режими Ручний/Автомат (Manual/Automatic)

Вибраний режим ручний/автомат визначається значенням входу *MAN_AUTO* (рис.4.3). У автоматичному режимі ($MAN_AUTO=1$) вихід функціонального блоку *OUT* дорівнює виходу внутрішнього алгоритму (*Function*).

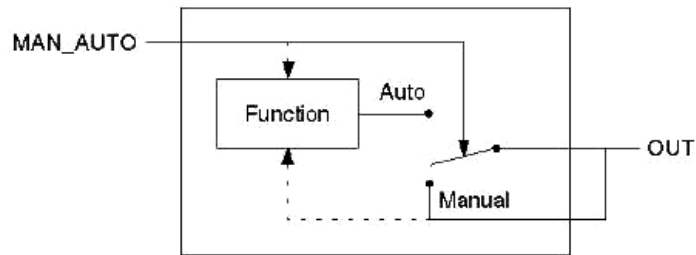

Рисунок 4.3. Режим Руч/Авт

У ручному режимі ($MAN_AUTO=0$) вихід *OUT* не залежить від розрахункового значення закладеного алгоритмом, і може бути змінена ззовні (наприклад засобами НМІ).

Для забезпечення безударності переходу між режимами, внутрішній алгоритм відслідковує значення виходу. Тобто, при переході з режиму з *Manual* в *Auto*, вихід алгоритму буде дорівнювати останньому значенню виходу.

Якщо функціональний блок підтримує обидва типи операційних режимів *Tracking* і *Manual/Automatic*, режим *Tracking* має вищий пріоритет (рис.4.4). Це значить, що в режимі *Tracking* вихід *OUT* буде дорівнювати *TR_I* незалежно від стану *MAN_AUTO*.

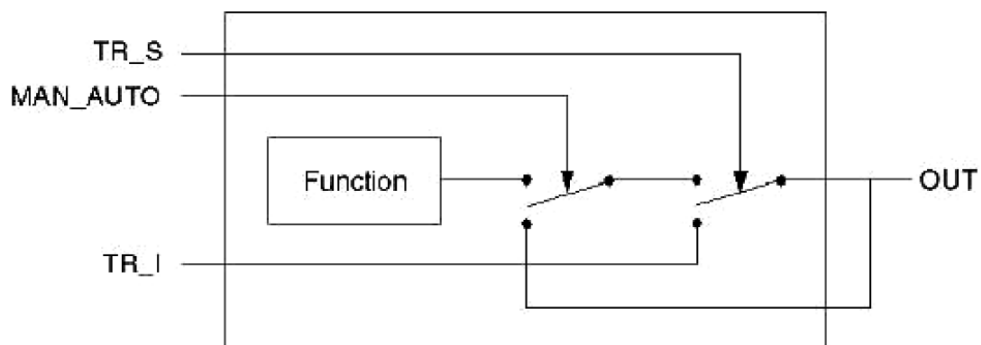

Рисунок 4.4– Пріоритетність режимів.

4.4. Періодичність виклику FFВ та контроль за помилками

Багато функціональних блоків зав'язані на часових інтервалах між викликами, наприклад для розрахунку інтегральної та диференційної складової в ПД-регуляторі. У багатьох ПЛК для правильної роботи таких блоків необхідно викликати їх періодично. У UNITY PRO функціональні блоки бібліотеки управління *ControllIB* розраховують ці інтервали автоматично, що дає можливість викликати їх без забезпечення періодичності. Тим не менше, в деяких випадках бажано задати періодичність виклику, наприклад:

- оптимізація часу виконання циклів, розподіливши виклик операцій регулювання між різними циклами;
- покращення якості управління в контурах з серводвигунами, для зменшення частоти обробки блоку *SERVO*;
- мінімізація навантаження на виконавчі механізми (збільшення періодичності виклику – зменшення частоти зміни положення);

Для управління періодичністю виклику функціональних блоків можна використати *EFB* типу *SAMPLETM*, вихід якого може управляти входом *EN* потрібного функціонального блоку управління.

Контроль виконання багатьох *FFB* бібліотеки проводиться шляхом аналізу вихідного слова *STATUS*. Призначення перших 8-ми біт цього слова (0..7) однакові для всіх функціональних блоків, призначення інших 8-ми (8..15) залежить від функціонального блоку.

Таблиця 4.1.

Bit 0 = 1	Помилка при розрахунку значення з плаваючою комою (наприклад отримання квадратного кореня з від'ємного значення)
Bit 1 = 1	Недозволене значення було записане у вхідне значення з плаваючою комою із за того, що: значення не являється з плаваючою комою; значення являється нескінченністю
Bit 2 = 1	Ділення на 0 при розрахунку з плаваючою комою
Bit 3 = 1	Переповнення пам'яті при розрахунку з плаваючою комою
Bit 4 = 1	Вхідне значення виходить за діапазон; використовується значення обмежене блоком
Bit 5 = 1	Основний вихід функціонального блоку досяг нижньої межі
Bit 6 = 1	Основний вихід функціонального блоку досяг верхньої межі
Bit 7 = 1	Верхня та нижня межі однакові